

Kulan tükel komıttı,
Arkar, sukak yomıttı,
Yaylag tapa emıttı,
Tizgök turup sekrişür.

Ay kopup evlenüp,
Ak bulıt örlenüp,
Bir bir üze üglünüp,
Saçlup suvı anraşur.

Tegme çeçek ügüldi,
Bukuklanıp böğüldi,
Tügsin tügün tügüldi,
Yazlıp yana yörgeşür.
Yazgalı met yörgeşür.

Yagmur yagıp saçıldı,
Türlüg çeçek suçuldı,
Yinçü kabı açıldı,
Çından yıpar yugruşur.

Tümen çeçek tizildi,
Bükünden ol yazıldı,
Üküş yatıp özeldi,
Yirde kopa adrışur.

Kaklar kamug kölerdi,
Taglar başı ilderdi,
Ajun tını yılırdı,
Tü tü çeçek çergeşür.

Kızıl sarıg arkaşıp,
Yipgin yaşıll yüzkeşıp,
Bir birgerü yörgeşıp,
Yalnuuk anı tanılaşur.

(...)

Yaban eşeklerini hep coşturdu,
Keçileri geyikleri birleştirdi,
Yaylaya doğru yöneltip koşturdu,
Hepsi sıra sıra dizilip hoplaşır.

Ay kopup halelendi,
Ak bulut yücelendi,
Üst üste kümelendi,
Saçılıp suyu şarlaşır.

Bütün çiçekler kümelendi,
Çanak yapraklar toplandı,
Düğüm düğüm düğümlendi,
Açılıp yeniden sarılışır.
Yayılıp yeniden sarılışır.

Yağmur yağdı, sular saçıldı,
Yerden türlü çiçek seçildi,
Sanki inci kapları açıldı,
Sandal, misk kokusu yoğruşur.

Bin bir çiçek dizildi,
Tomurcuklar açıldı,
Aylarca yatıp ezildi,
Yerden çıkıp ayrışır.

Birikintiler göllendi,
Dağların başı göründü,
Acunun soluğu ılandı,
Nice çiçekler dizilişir.

Al sarı sırt sırta verir,
Mor yeşil yüz yüze vurur,
Birbirine sarılıp durur,
İnsanlar bakıp şaşırır.

(...)

Anonim

(haz.: Ahmet Bican Ercilasun, Dîvânu Lugâti't-Türk'teki Şiirler ve Atasözleri)